

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Własność W małżeństwie I związkach Partnerskich](#) > [Skutki Majątkowe Zarejestrowanych Związków Partnerskich](#) > [Luxembourg](#)

Skutki majątkowe zarejestrowanych związków partnerskich

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Luksemburg

1 Czy w tym państwie członkowskim występują różne formy „zarejestrowanych związków partnerskich”? Jakie są różnice między poszczególnymi formami?

W Luksemburgu występuje tylko jedna forma zarejestrowanego związku partnerskiego (*régime de partenariat enregistré*), wprowadzona ustawą z dnia 9 lipca 2004 r. o skutkach prawnych określonych związków partnerskich (loi du 9 juillet 2004 relative aux effets légaux de certains partenariats), zwaną dalej „ustawą”, którą następnie uzupełniono.

Ustawa ta definiuje związek partnerski jako nieformalny związek dwóch osób różnej lub tej samej płci, które zamieszkują wspólnie jako para i złożyły oświadczenie przed urzędnikiem stanu cywilnego (*officier de l'état civil*) właściwego dla gminy, w której mają wspólne miejsce stałego pobytu (*domicile*) lub zamieszkania.

2 Czy w tym państwie członkowskim obowiązuje ustawowy ustrój majątkowy zarejestrowanych związków partnerskich? Jaka jest jego treść? Do jakich form „zarejestrowanego związku partnerskiego” ma on zastosowanie?

Zgodnie z art. 10 ustawy w przypadku niezawarcia szczególnej umowy majątkowej ustawowym ustrojem majątkowym jest *rozdzielność majątkowa*. Każdy z partnerów zachowuje zatem swój majątek ruchomy i nieruchomy, którego własność jest w stanie udowodnić, korzyści i dochody z tego majątku oraz przychody ze stosunku pracy. W odniesieniu do majątku, którego odrębnej własności żaden z partnerów nie jest w stanie udowodnić, obowiązuje domniemanie współwłasności.

Partnerzy mogą odstąpić od ustawowego ustroju majątkowego w drodze określenia skutków majątkowych związku partnerskiego w umowie podlegającej rejestracji.

Ustawa przewiduje ponadto podstawowy ustawowy ustrój majątkowy, który stosuje się do wszystkich związków partnerskich. Jego zasadniczym elementem jest obowiązek wzajemnego wsparcia materialnego (*apport mutuel d'une aide matérielle*) proporcjonalnie do środków, jakimi dysponuje każdy z partnerów. Co więcej, każdy z partnerów samodzielnie odpowiada za długi osobiste zaciągnięte przed zawarciem związku partnerskiego lub w trakcie jego trwania. Ponadto partnerzy nie mogą indywidualnie dysponować prawami, które zabezpieczają ich wspólne miejsce zamieszkania lub jego wyposażenie.

Zgodnie z ustawą partnerom przysługuje taka sama ochrona socjalna jak małżonkom, np. renta rodzinna oraz takie same ulgi podatkowe, w tym w zakresie opłat rejestracyjnych, podatku od spadków oraz podatków

bezpośrednich.

Do tej jedynej formy zarejestrowanego związku partnerskiego w Luksemburgu stosuje się ustawy ustrój majątkowy.

3 Jak partnerzy mogą zorganizować swoje stosunki majątkowe? Jakie są w tym przypadku wymogi formalne?

Partnerzy mogą zdecydować, że nie będą zawierać żadnej umowy majątkowej. W takim przypadku w związku partnerskim obowiązuje ustawy ustrój majątkowy. Partnerzy mogą także zawrzeć umowę, w której określą skutki majątkowe ich związku partnerskiego.

Istnienie takiej umowy należy zgłosić urzędnikowi stanu cywilnego przy składaniu oświadczenia o zawarciu związku partnerskiego. Na wniosek urzędnika stanu cywilnego umowę przekazuje się w terminie trzech dni roboczych do Prokuratury Generalnej (Parquet Général), gdzie dokonuje się jej rejestracji, a następnie przechowuje się ją w rejestrze cywilnym (*Répertoire Civil*). Po rejestracji związku partnerskiego w rejestrze cywilnym oświadczenie o jego zawarciu wywiera skutki wobec osób trzecich.

Partnerzy mogą dowolnie zmieniać ustrój majątkowy w drodze umowy zmieniającej (*convention modificative*) przedkładanej urzędnikowi stanu cywilnego, który otrzymał pierwotny dokument. O każdej kolejnej zmianie umowy należy powiadomić Prokuraturę Generalną, dopełniając tych samych formalności.

4 Czy istnieją ograniczenia swobody organizowania stosunków majątkowych przez partnerów?

Swoboda organizowania stosunków majątkowych w zarejestrowanym związku partnerskim podlega ograniczeniom. W odniesieniu do każdego związku partnerskiego obowiązuje podstawowy ustawy ustrój majątkowy wraz z wynikającymi z niego określonymi skutkami majątkowymi, od których nie można się uchylić w drodze umowy.

Partnerzy są zatem zobowiązani do udzielania sobie wzajemnego wsparcia materialnego. Każdy z partnerów musi wносить wkład w wydatki ponoszone w związku partnerskim proporcjonalnie do środków, którymi dysponuje. Partnerzy ponoszą odpowiedzialność solidarną wobec osób trzecich za długi zaciągnięte w celu zaspokojenia codziennych potrzeb gospodarstwa domowego lub na potrzeby wspólnego miejsca zamieszkania, nawet po rozwiązaniu związku partnerskiego. Odpowiedzialność solidarna (*solidarité*) nie ma jednak zastosowania do wydatków wyraźnie nadmiernych, przy uwzględnieniu stylu życia partnerów, racjonalności lub nieracjonalności transakcji bądź dobrej lub złej wiary osoby trzeciej, z którą jeden z partnerów zawarł umowę. W przypadku zakupów na kredyt odpowiedzialność solidarna obowiązuje wyłącznie wówczas, gdy oboje partnerzy wyrazili zgodę na zakup.

Co więcej, jeśli chodzi o wspólne miejsce zamieszkania i jego wyposażenie, partnerzy nie mogą ich zbywać samodzielnie. Partner, który nie wyraził zgody na zbycie, może zażądać jego unieważnienia (*annulation*).

5 Jakie są skutki prawne rozwiązania lub unieważnienia w odniesieniu do skutków majątkowych zarejestrowanego związku partnerskiego?

Zarejestrowany związek partnerski kończy się automatycznie w przypadku zawarcia związku małżeńskiego przez jednego lub oboje partnerów lub w przypadku śmierci jednego z partnerów, ze skutkiem od chwili tego zdarzenia.

Zarejestrowany związek partnerski można zakończyć także na mocy wspólnego oświadczenia woli (*déclaration conjointe*) lub jednostronnego oświadczenia woli (*déclaration unilatéral*).

Jeżeli chodzi o stosunki między partnerami, rozwiązanie (*dissolution*) zarejestrowanego związku partnerskiego staje się skuteczne z dniem jego rejestracji. Rozwiązanie wywiera skutki wobec osób trzecich od chwili jego rejestracji w rejestrze cywilnym.

Rozwiązanie zarejestrowanego związku partnerskiego pociąga za sobą ustanie (*liquidation*) ustroju majątkowego.

Jeżeli nie uzgodniono inaczej w umowie, każdy z partnerów otrzymuje z powrotem swój majątek osobisty, a majątek wspólny przypada partnerom w częściach równych.

Jeśli jednak byli partnerzy sobie tego życzą, mogą nadal pozostawać współwłaścicielami majątku (*rester en indivision*).

Zakończenie związku partnerskiego pociąga za sobą ustanie obowiązku wzajemnego wsparcia materialnego, chyba że partnerzy uzgodnią odmiennie lub odmiennie postanowi sąd.

Sąd rodzinny może wyjątkowo przyznać jednemu z partnerów alimenty (*aliments*) lub wydać postanowienie o pilnych środkach tymczasowych (*mesures urgentes et provisoires*) uzasadnionych zakończeniem zarejestrowanego związku partnerskiego.

W prawie luksemburskim nie przewiduje się unieważnienia zarejestrowanego związku partnerskiego.

6 Jakie są skutki prawne śmierci jednego z partnerów w odniesieniu do skutków majątkowych zarejestrowanego związku partnerskiego?

Śmierć jednego z partnerów pociąga za sobą rozwiązanie i ustanie związku partnerskiego.

Partnerzy nie dziedziczą po sobie na mocy ustawy, chyba że wskażą siebie w testamencie sporządzonym na zasadach ogólnych.

7 Który urząd jest uprawniony do podejmowania decyzji w kwestiach związanych ze skutkami majątkowymi zarejestrowanego związku partnerskiego?

Art. 1007-1 nowego kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że sąd rodzinny rozpatruje wnioski w sprawie wkładów w wydatki ponoszone w zarejestrowanym związku partnerskim, a także przewiduje środki tymczasowe na wypadek zakończenia zarejestrowanego związku partnerskiego.

We wszystkich pozostałych kwestiach stosuje się przepisy ogólne.

8 Jaki jest wpływ skutków majątkowych zarejestrowanego związku partnerskiego na stosunki prawne między jednym z partnerów a osobami trzecimi?

Każdy z partnerów ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność solidarną, także po zakończeniu trwania związku partnerskiego, za długi zaciągnięte przez obu partnerów lub przez jednego z nich w trakcie trwania związku partnerskiego w celu zaspokojenia codziennych potrzeb gospodarstwa domowego oraz za wydatki dotyczące wspólnego miejsca zamieszkania.

Odpowiedzialność solidarna nie ma jednak zastosowania do wydatków wyraźnie nadmiernych, przy uwzględnieniu stylu życia partnerów, racjonalności lub nieracjonalności transakcji bądź dobrej lub złej wiary osoby trzeciej, z którą jeden z partnerów zawarł umowę. Nie ma ona także zastosowania do zobowiązań wynikających z zakupów na raty, chyba że takich zakupów dokonano za zgodą obojga partnerów.

Z zastrzeżeniem wyżej wymienionych przepisów każdy z partnerów samodzielnie odpowiada za długi osobiste zaciągnięte przed zawarciem związku partnerskiego lub w trakcie jego trwania.

Co więcej, jeśli chodzi o wspólne miejsce zamieszkania i jego wyposażenie, partnerzy nie mogą ich zbywać samodzielnie. Partner, który nie wyraził zgody na zbycie, może zażądać jego unieważnienia.

9 Krótki opis procedur podziału majątku i ustania stosunków majątkowych zarejestrowanego związku partnerskiego w tym państwie członkowskim

Jeżeli obowiązywał ustawowy ustrój majątkowy, każdy z partnerów odzyskuje swój majątek i długi osobiste. Jeżeli strony dojdą do porozumienia, przeprowadza się polubowny (*à l'amiable*) podział majątku wspólnego, w przeciwnym razie podziału dokonuje się na drodze sądowej.

Zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące współwłasności i podziału (art. 815 i nast. kodeksu cywilnego).

We wszystkich sprawach dotyczących utrzymania majątku wspólnego oraz przyznania go jednemu z partnerów, sprzedaży majątku wspólnego w drodze licytacji oraz skutków podziału stosuje się przepisy o dziedziczeniu (art. 718 i nast. kodeksu cywilnego).

10 Jakie są procedury rejestracji nieruchomości i jakie dokumenty lub informacje są zwykle wymagane?

Akty prawne między żyjącymi (*actes entre vifs*) – odpłatnie lub nieodpłatnie przenoszące prawa rzeczowe do nieruchomości (*droits réels immobiliers*) inne niż prawa pierwszeństwa (*privilèges*) lub hipoteki (*hypothèques*) – w każdym przypadku podlegają wpisowi do rejestru w urzędzie rejestracji hipotek (Bureau de la Conservation des Hypothèques) właściwemu dla miejsca położenia nieruchomości.

Stosuje się przepisy zmienionej ustawy z dnia 25 września 1905 r. o rejestracji praw do nieruchomości (*loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers*).

Ostatnia aktualizacja: 31/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.